Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, akiknek érzékeit a gyakorlat kifejlesztette a jó és a rossz megkülönböztetésére. *Zsidók 5,14*

2003. Október

VI. Évf. 5. Szám

Élő Gyülekezetek

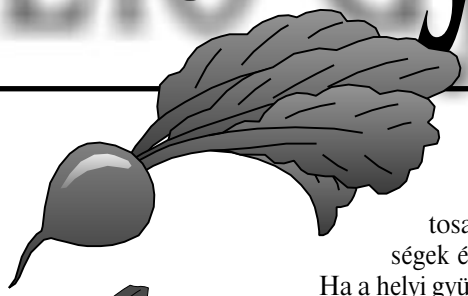

Tartalom:

A gyülekezetek növekedésének, hasonlóan az emberi test fejlődéséhez, legfontosabb feltétele a megfelelő táplálkozás. A közösségek életében a tápanyag és erőforrás: Isten Igéje. Ha a helyi gyülekezetben „jó az Ige", vagyis bibliahű a tanítás, akkor azt növekedés, erősödés és gyümölcstermés követi. Fektetünk megfelelő hangsúlyt Isten Igéjének tanulmányozására? Valóban ajándékokkal bíró igehirdetők táplálják a nyájat? Kövessük ezt és az eredmény nem fog elmaradni. Az Isten hű!

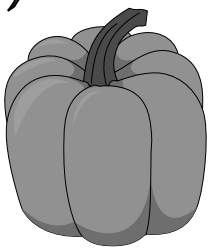

Egészséges táplálék
2. oldal

A fiatalok gondolkodását a televízió és a számítógépes világháló alapvetően befolyásolja. A virtuális világ képözöne betölti az elmét és elfoglalja a szívet. Sokakat fűz rabláncra a képernyő, még újjászületett keresztyéneket is. Különösen a most felnövekvő generáció hajlamos a bezárkózásra, és könnyen bekövetkezhet, hogy Isten teremtésének csodáit alig ismerik. Érdemes kiszabadulnunk Isten Igéjével a kezünkben. Felfedezve a teremtett világot, tanulmányozva a Bibliát és gyakorolva a közösséget. Ebben segít egy fiatalokkal foglalkozó szolgálat, amely most bemutatkozik. Adja Urunk, hogy hasznos legyen a résztvevők és a munkatársak számára egyaránt!

Kifi
3. oldal

Lapunk elmúlt néhány számában elgondolkodtató, több esetben éles kritikát megfogalmazó vagy nagyon konkrét tettekre buzdító írások jelentek meg. Számtalan visszajelzést kaptunk Fred Colvin gyülekezetnövekedéssel foglalkozó, több részes cikkével kapcsolatban. Sokak számára jelentett bátorítást. Többen reagáltak a júniusi számban található problémákat feszegető írásra is (Testvérgyülekezetek az 1990-es években). A vélemények megoszlottak, de a levelek és szóbeli közlések alapján úgy tűnik: mindenkit gondolkodásra késztetett. Kívánjuk, hogy minden gondolat tovább buzdítsa az olvasókat, hogy ragaszkodjunk még jobban Isten örökérvényű Igéjéhez. Várjuk a hasonló visszajelzéseket!

Olvasói vélemény, szerkesztőségi válasz
4. oldal

A XXI. század Európájában élő embereket a globalizáció és az információs társadalom fejlődése nemcsak az információ mennyiségének megnövekedése, hanem a hétköznapi élet tempójának felgyorsulása által is nyomasztja. A munkahelyi vezető: a „tulajdonos", a „főnök" igyekszik a legtöbbet kihozni dolgozójából. Ha pedig nem így lenne, akkor saját magunk vagyunk hajlamosak rá, hogy erőnkön felül vállaljunk.

Az idő pénz – tartja a közmondás. De a hívő ember számára fontos, hogy az idő többet érjen számunkra, mint akármekkora összeg. Isten elhívott, hogy a tőle kapott perceket, órákat az Ő szolgálatába állítsuk. Ez rohanó világunkban lehetetlennek tűnik, mégis meg kell próbálkoznunk vele. Ha odaszánjuk életünket, Ő mellénk áll és nem fog elmaradni a jutalom. Megéri a befektetés!

Időbeosztás
6. oldal

Brian Gunning

Egészséges táplálék ?

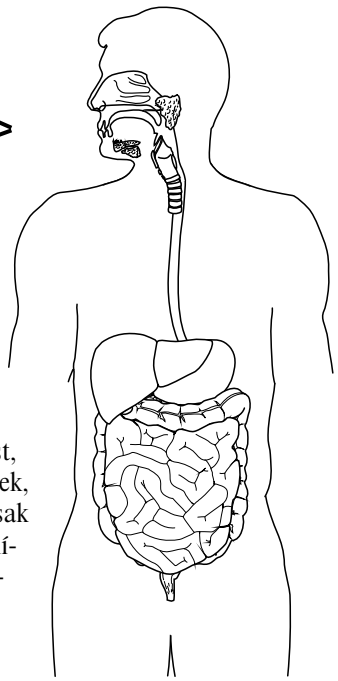

Az vagy, amit megeszel. Különösen igaz ez a szellemi táplálékra.

Amikor legközelebb olvasod a Timóteushoz valamint a Tituszhoz írt leveleket, húzd alá a „tanítás” szót. Észre fogod venni, hogy milyen sűrűn használja ezt a kifejezést Pál, és mekkora jelentőséget tulajdonít a témának. Ez egy olyan tevékenység volt, ami mellett a korai gyülekezetek következetesen elkötelezték magukat. A Cselekedetek 2,42 kijelenti: „Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban…”
Íme néhány észrevétel a tanítással és azzal kapcsolatban, hogy miért maradtak meg mellette teljes odaszántsággal az első keresztyének.

1. Része volt Isten folyamatos kinyilatkoztatásának, ugyanakkor egyenlő tekintéllyel bírt az ószövetségi prófétákkal (2Pt 3,2.15-18) és az Úrral (Csel 20,35; 1Tim 6,3). Az Úr Jézus földön tett kinyilatkoztatásai nem voltak teljesek – saját kijelentése szerint (Jn 16,7.12). Tovább folytatta kinyilatkoztatásait Péternek (Csel 10,13-15) és Pálnak (1Kor 15,8; Gal 1,2; Csel 22,6-10.14).

2. Az Úr maga mondta, hogy ez volt Isten végső kinyilatkoztatása (Jn 16,12-13 „a teljes igazság”). Az apostoli tanítások alkalmazása pontosan az Úr visszajöveteléig volt a gyülekezetnek szánva (IKor 11,26; 15,51-58). Az egyháztörténelem 2000 éve során az Újszövetségen kívül nem volt más komolyan elfogadott isteni kijelentés.

3. Az apostoli tanításokat támadják, meg akarják hamisítani, és össze akarják zavarni (szándékosan és jót akarva egyaránt) a kezdetektől egészen napjainkig. Az evangéliumot el akarják ferdíteni (Gal 1,6-7). A keresztyéneket arra buzdítják, hogy térjenek vissza a törvényhez, ha istenfélő életet akarnak élni. (A Galata levél ennek megvalósíthatóságát cáfolja). A másik véglet pedig az, amikor a keresztyéneket arra a gondolkodásra ösztönzik, hogy Isten kegyelme bármilyen viselkedésmódot megenged, és hogy olyan életet élhetnek, ami nincs tekintettel az Isten törvénye szerinti erkölcsre. (Az 1 Korintusi levél foglalkozik ezzel a témával.) Krisztus személyét támadják (lásd Filippi, Kolossé és János levele). Hamis tanítások terjednek nemcsak a gyülekezeten kívül, hanem belül is (lásd 1, 2 Timóteus és Titusz). Júdás figyelmeztet bennünket a köztünk lévő gonosz emberek jelenlétére.

4. Az apostoli tanításokat arra szánták, hogy az apostolok utáni hívő generációk megértsék, tanítsák őket, és engedelmeskedjenek nekik. Például az Ige megértésére és tanítására való képesség alapvető tulajdonsága legyen egy gyülekezeti elöljárónak (1Tim 3,2; Tit 1,9). Pál arra buzdítja Timóteust, hogy: „add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek” (2Tim 2,2). Az apostoli tanításokat nem kizárólag az apostoloknak kell továbbadniuk, hanem az őket követő generációknak is. Bár az apostolok voltak az utolsók, akik közvetlen, hiteles kijelentést kaptak Istentől, nem ők az utolsók akik tanítják őket. Az apostoli tanításokat gyakorlati engedelmességgel kell megélni. Ehhez kapcsolódik a munkahelyen tanúsított magatartásunk is (1Tim 6,1; Tit 2,10).

5. Az apostoli tanításoknak erőforrásként kell működniük, hogy megvédjék a Gyülekezetet a romlástól az Úr visszajöveteléig. A jó tanítás Pál szerint magának az Úr szolgálatának a folytatása (1Tim 4,6). Az Úr még mindig építi az egyházát. Pál azért tekintette szükségesnek a tanítást, hogy megvédjen minket (1Tim 4,16; Csel 20,32). Az egészséges tanítás megcáfolja a hamis tanítókat (Tit 1,9) és védőoltás az eltévelyedés ellen.

Mit kell tennünk, hogy elősegítsük Isten Igéjének egészséges tanítását a gyülekezetünkben?

1. Vannak, akiknek oda kell szánniuk magukat az álhatatos bibliatanulmányozásra. Ez időt és áldozatot követel. Timóteust így buzdítja Pál: „legyen gondod a tanításra” (1Tim 4,13).

2. Sok gyülekezet szervez ismétlődő hétvégi bibliatanulmányozásokat egymásra épülő, folyamatos bibliai tanítással. Ezek általában igen látogatottak. Meg lehet hívni egy tehetséges tanítót. Az időt a hosszabb idejű igetanulmányozásra szánják. Ez lehetővé teszi a közösség számára az egymásra épülő tanítást anélkül, hogy egy testvérnek kellene számos rendszeres alkalmon tanítani, kioltva másokban az ajándék gyakorlását és „felgerjedését.”

3. A hetenkénti imaalkalom jó lehetőség egy bibliai téma vagy könyv elkezdésére. Egyes gyülekezetek, sikeresen tartanak nyitott vitaesteket egy erre alkalmas testvér vezetésével. Máshol egy testvér tart teljes tanítássorozatokat.

Tedd az egészséges tanítást gyülekezeted jellemvonásává! Vonzani a hasonló gondolkodású hívőket és közösségben táplálni őket – ez Isten módszere, hogy megőrizze egészségünket.

A Bibliából vett rendszeres és „szilárd” eledel a megelőző orvosság a helyi gyülekezet, mint test számára.

KIFI

Keresztyén Fiatalok Társasága

Nagy örömünkre szolgál, hogy az elmúlt évben elkezdődhetett egy, sokunk által régóta várt, fiatalokat összefogó munka, ami több gyülekezet szándéka szerint és támogatásával indulhatott. A benne résztvevő munkatársak mindegyike évek óta foglalkozik gyerekekkel, fiatalokkal. Van, akinek ez a foglalkozása. Van, aki gyakorló szülő. Mindegyikünknek nagyon fontosak a fiatalok, és szeretjük őket. De ami a legfontosabb közös bennünk, hogy mindegyikünknek meggyőződése, hogy ezt a feladatot Isten bízta ránk. Szeretnénk néhány sorban ismertetni ezt a munkát.

Ahogy egyre erősödik környezetünkben a világ befolyása, egyre nehezebb megállni a fiataloknak, hogy valamelyik irányzat, áramlás el ne sodorja őket. Mi, akik hiszünk a Biblia idejét nem múló igazságában, szeretnénk fiataljaink segítségére lenni abban, hogy példamutatással, valamint más fiatalokkal, akik szintén nem a mai kor szerinti életet akarják élni, egymást segítve éljük a keresztyén életet. Szeretnénk segítséget adni abban, hogy az a sok törődés, amit a szülői házból hoznak fiataljaink, ne vesszen el a hitetlen barátok és a rossz társaság miatt.

Célunk, hogy mindazok, akik ilyen elveket vallanak, ne legyenek barátok, társaság, közösség nélkül, hanem együtt, egymást erősítve vészeljék át a fiatalkor buktatóit. Ezt közös programok szervezésével – kirándulások, táborozások – kívánjuk elérni. A meglévő kapcsolatokat levelezéssel is erősítjük: e-mailen keresztül.

Várjuk azokat a fiatalokat, akik vágynak erre, elsősorban a 13-19 éves korosztályból.

Kiemelt fontosságúnak tartjuk a gyülekezetek támogatását, hiszen csak a szülőkkel és a gyülekezetekkel együtt képzelhető el sikeresen ez a munka.

Aki szeretne többet megtudni az éppen aktuális programokról, lehetőség van erre: internetes honlapunkon megtalálható minden információ, illetve levélben, telefonon, emailben is szívesen vesszük mindenki érdeklődését.

Eddigi programjaink 2003-ban:

- 2003 januárjában három napot voltunk együtt a Zebegény közelében elhelyezkedő turistaházakban, ahol az imádkozásról, az Atya-gyermek kapcsolatról volt szó a „Mi Atyánk" bibliai rész tanulmányozása során. Emellett sokat játszottunk és kirándultunk is.
- Április 17-19-ig a Mátrában, a Rudolftanyánál táboroztunk. Sokat kirándultunk, játszottunk, fociztunk, röplabdáztunk és még a szomszédos üveggyárba is ellátogattunk, ahol megszemlélhettük, hogyan „fújják" az üveg dísztárgyakat és poharakat. Ezen a pár napon Naámán történetét tanulmányoztuk a Bibliából.
- Első nyári programunk során Jósvafőn szálltunk meg, amely június 26-29-ig tartott. Az Aggteleki-cseppkőbarlangban egy hosszú túrán vettünk részt, kirándulás és játék mellett. Vasárnap a bódvaszilasi testvérgyülekezetben a testvéri kapcsolatokat ápolva együtt vehettünk részt az istentiszteleten. Beszélgetéseink „Isten terve az életünkkel" témát ölelték fel.
- Július 21 és 27 között Perkupán, az Aggteleki Nemzeti Park szomszédságában sátoroztunk, ahol kirándulással, sok játékkal és tábortűz körüli együttléttel töltöttük el napjainkat. Ezen a héten a Biblia megbízhatóságáról beszélgettünk.
- Augusztus 12-17-ig a Tiszán vízitúráztunk 9 kenuval, Szatmárcsekétől Dombrádig. Szép időnk volt, naponta más-más helyen vertük fel a sátrainkat, esténként tábortűz mellett énekeltünk és hallgattuk a Jézus Krisztusról szóló igei témákat.
- Augusztus 24-27-ig a Bükk-fennsíkon vándortáboroztunk. A szép környezetben való sátorozás, a bográcsban főzés, a focizás és a vidám társaság tette emlékezetessé ezt a túránkat is. A témánk ezeken a napokon: „Isten vezetése" volt.
- Az őszi szünetben, október 19-21 között Héreg szomszédságában, a Gerecsében töltöttünk el három napot egy turistaházban. A témánk: „Üdvösség hit által, Jézus Krisztusban, és ez mit jelent a gyakorlatban."

A következő tervezett programjaink:

A téli szünet végén, január 2-4-ig a Börzsönybe tervezünk ismét kirándulást.

Jelentkezni a munkatársaknál és a weblapon szereplő elérhetőségeken lehet, szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Terveink között szerepel, hogy minden iskolai szünetben el tudjunk menni néhány napra kirándulni, nyáron pedig ismét táborozásokra készülünk.

Távolabbi célunk, hogy szeretnénk eljutni Erdélybe, és ott táborozni egy hetet, valamint kenutúrára, sátortáborra is készülünk.

Kérjük a testvérek támogatását, hogy munkánkat Isten tetszése szerint tudjuk végezni.

Köszönettel,
a munkatársak:

Boldizsár Attila (Penc)
Balázs Dániel (Recsk)
Lemperger Róbert (Eger)
Lemperger Ildikó (Bp.)
Csikós Eszter (Bp.)
Bolla László (Bp.)
Szabó Erika (Bp.)

Olvasói levél

Csakhogy amire eljutottunk, ugyanabban egy szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk. (Fil 3,16) Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra... mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak... (Csel 20,29) A bolond megutálja atyjának tanítását (Péld 15,5) Emlékezzetek meg a ti elöljáróitokról, akik szólották nektek az Isten beszédét, és figyelmezvén életük végére, kövessétek hitüket (Zsid 13,7).

Kedves Zoli és Robi Testvér!

Az Úr Jézus nevében sok szeretettel köszöntelek szeretteitekkel együtt! Köszönettel vettem az „Élő Gyülekezetek" 2003 júniusi (VI. évf. 3.) számát. A 4. oldalon található „A Keresztyén Testvérgyülekezetek az 1990-es években" cikkel kapcsolatban az egyik szemem nevet (mert vannak benne elgondolkodtató megállapítások), de a másik sír (a nem mindig tárgyilagos, nem mindig jóindulatú, s csak az angol nyelvterületre szorítkozó egyoldalú megállapításaiért). A síró szív sokkal intenzívebb volt, mint a nevető.

Minden kritikát, amely az egyéni életünket mint gyülekezeti tanításainkat, gyakorlatainkat illeti, alázatos szívvel meg kell hallgatnunk, és abból az Úr csendes (vagy hangosabb) szavát a szívünkre szabad és kell vennünk, még akkor is, ha azok nem mindig jó szándékúak. („Ha igaz fedd engem, jól van az" – Zsolt 141,5; „Fedd meg a bölcset és szeret téged" – Péld 9,8).

A cikk szerzője – aki nem ismert okok miatt elhagyta a helyi Testvérgyülekezet közösségét – nem mindig ír a Testvérgyülekezetekről jóindulattal.

A nevezett cikk első oldalának a közepén kiemelve egy igen fontos megállapítás van, amelyet én egy félmondattal kiegészítenék: „A mozgalom azzal a vággyal kezdődött (– Isten vezetése alatt – V. P. betoldása), hogy visszatérjenek az apostoli kor gyülekezetének egyszerűségéhez... azzal a határozott várakozással, hogy Krisztus hamarosan visszatér."

Ma az egész világon, kb. 120 országban – ismereteim szerint így élnek a gyülekezetek a Biblia, illetve az alapító atyák által lefektetett alapokon.

A cikk szerzője ír arról, hogy kb. 8, a Testvérgyülekezetek által szervezett konferencián vett részt néhány év leforgása alatt. A konferenciákon olyan kérdéseket tárgyaltak – lásd a cikket, – amelyek ún. „haladó légkört" képviseltek, de valósabb, élesebb megfogalmazás szerint felülvizsgálták az alapítók Istentől nyert látásait, még élesebben megfogalmazva, azokat megkérdőjelezték.

A Testvérgyülekezetek nem egy szervezett egyház, hanem olyan újonnan-születettek közössége, akik szeretik, tisztelik, élik és hirdetik Isten hamisítatlan Igéjét. Ők (mi) Krisztus Testének, a kihívott Gyülekezetnek egy része, ezért soha nem hirdették, hogy ők az egyetlen üdvözítő szervezet. Itt is érvényes az Ige: „Társuk vagyok mindazoknak, akik félnek téged..." (Zsolt 119,63)

Az is igaz, hogy miután a gyülekezetek az Ige szellemében akarnak élni, ezért elzárják magukat, nem vállalnak közösséget olyanokkal, akik nem mosattak meg a bárány vérében, illetve nem követik az Úr Jézust, és ez azt is jelenti, hogy nem tisztelik a teljes Írást.

Hogy ki a testvérem a Krisztusban, azt nem én határozom meg, de hogy kivel járhatok egy úton, azt nekem felelősséggel kell meglátnom. („Járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?" – Ámos 3,3)

Azt világosan leszögezhetjük, hogy a gyülekezetek az ökuménének nem barátai, és semmiféle közösséget nem vállalnak vele. Itt is igaz a mondás: „Nincs nagyobb veszély, mint az a rossz, amely hasonlít a jóra." Még az is fontos itt: „A langyos tévedéseket az emberek előnyben részesítik a hideg igazságokkal szemben."

A testvéri mozgalomra mindig jellemző volt, hogy szervezetekkel nem vállalt, vállal közösséget, csak újjászületett és a Bibliát tisztelő testvérekkel. J. N. Darby így ír erről:„ A legerősebb kapocs, amely összefűzi az emberi szíveket, a Krisztus iránti teljes odaadás."

A cikk utolsó bekezdésének utolsó két sora – véleményem szerint – igen tiszteletlen és nem jóindulatú megjegyzés.

Ma, amikor az egész világon egyre több nyelven jelenik meg a Biblia és ezzel párhuzamosan egyre kevesebben követik annak tanítását, akkor teljesen érthető, hogy a Testvérgyülekezetek által képviselt szigorú bibliai elveket egyre többen támadják, többek között az ún. „haladók" (lásd 3. bekezdés 9. sor), és revíziót szeretnének. Nem hiába mondja W. Nee: „A közönyös szív következménye a vakság és süketség." És ugyancsak tőle származik: „A kijelentés újat csinál a régiből."

A cikk szerzője elsősorban angliai, ausztráliai negatív példákra hivatkozik, ahol a Testvérgyülekezetek szűkülőben vannak. A szerző arról nem tesz említést, hogy ezekben az országokban az ún. karizmatikus mozgalom rendkívül negatív hatást fejt ki a gyülekezetekre, s ez az egyik oka a negatív fejlődésnek.

Németországban, Romániában, továbbá egy sor ázsiai, afrikai országban a gyülekezetek erősödnek, sok a fiatal.

Igazat kell adnom az idézett Robert Martin szociológusnak (5. oldal 5. bekezdés), hogy minden szervezet idővel a leépülés irányába tart. Itt azonban világosan kell látnunk, hogy az evangéliumi keresztyénség az egyedül élő szervezet, amely a benne lévő isteni erőből képes mindig megújulni. Ez azonban csak akkor igaz, ha a Biblia az első helyen áll a gyülekezetek és az egyének életében. „A tanítás csak akkor friss, jó és erőteljes, ha annak tartalma előzőleg Isten jelenlétében a lélek tulajdonává lett" – mondja J. N. Darby.

A vitatott cikk több pontjára kellene még válaszolnom, de úgy gondolom, hogy az általam leírtak elégségesek.

Az utolsó időkben élünk, minden, amit a Biblia leír, azt hol durván, hol finoman megkérdőjelezik. De sokunknak az a vágya, hogy Isten Igéjének tiszta hirdetői legyünk, s ebben egymást támogassuk.

„Íme eljövök hamar: tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koszorúdat" – Jézus Krisztus (Jel 3,11).

Akiket a cikkben felvetett kérdések mélyebben foglalkoztatnak, azoknak olvasásra ajánlom:

- E.H. Broadbent: Zarándok Gyülekezet (Evangéliumi Kiadó)
- W.Nee: A gyülekezetek bukás és visszatérés (Strom Verlag)

Testvéretek a megfeszített és feltámadt Krisztusban:

Vohmann Péter

2003. július

Tisztelt Olvasók!

Köszönettel és örömmel vettük testvérünk levelét, melyet kérésére közlünk. Mivel a leírtak érintik a szerkesztőket is, szeretnénk megragadni a lehetőséget, és itt válaszolni rá.

Az Élő Gyülekezetek első számai közül egyikben jeleztük, hogy a cikkírók látásával (itt nem bibliai alapigazságokról van szó) nem feltétlenül értünk egyet minden ponton. Az egyes írások beválogatásánál nem célunk saját látásunk minden részletre történő visszatükrözése a lapban, néha elég, ha a cikk a továbbgondolásra, saját elképzeléseink felülvizsgálatára ad alapot. Mindent az Ige mérlegére téve!

A most közzétett levél írója viszont azt az indulatot kifogásolta, amely hatására a szóban forgó cikk (szerinte) megszületett, így közvetve azt is, amiért a lapba bekerült. Ennek kapcsán kijelenthetjük, hogy szándékunk a gyülekezetek életének, épülésének segítése, és a bennünk lévő indulatot az Úr Jézus Krisztus és Gyülekezete iránti szeretet, felelősségtudat, odaszánás és hűség határozza meg. Az említett cikkből nem rosszindulatot, hanem Isten Igéje, a Gyülekezet és az újszövetségi alapelvek iránti elkötelezettséget tapasztaltunk.

Elmondhatjuk mi is, hogy egyik szemünk sír, a másik pedig nevet: sír, mert szomorúak vagyunk, és együtt szenvedünk azokkal a gyülekezetekkel, ahol valami miatt stagnálás, vagy leépülés tapasztalható, bárhol is legyenek a világon, de nevet, mert az Úr ébresztget minket, figyelmeztet, tanít. Ezért örülünk a segítő kritikának, aminek akkor is szólnia kell hozzánk, ha úgy gondoljuk, hogy a helyünkön állunk („… aki áll, vigyázzon, hogy el ne essék!” - 1Kor 10,12).

Testvérünk a levelében kritikát gyakorolt amiatt, hogy szerinte az említett konferenciákon megkérdőjelezték az alapítók Istentől nyert látását.

Úgy gondoljuk, hogy sokan összekeverik az „alapító atyák” biblikus felismeréseit a saját gondolataikban róluk felépített képpel és gondolkodással. Sok esetben látjuk, hogy a hivatkozások mögött eltértünk a „mi vonalunktól” valójában saját, egyéni látásunk kivetítése áll csak. Előkeresve a régiek írásait megdöbbentő, hogy a „haladók” sok mai „újítása” csak visszatérés az eredetihez, a bibliaihoz. Másrészt viszont azok, akik az atyákra hivatkoznak, sem úgy tanítanak, gyakorolnak sok mindent, mint elődeik. (Van gyülekezeteinkben vasárnapi iskola? Minden férfitestvér szabadon részt vehet az úrvacsorai megemlékezésben? Olyan nagyon hangsúlyos-e nálunk az evangélizáció, külmisszió, mint elődeink életében? Vannak vének a gyülekezetekben?)

Az egyházaknak általában vannak alapító „atyáik”, akiket gyakran idéznek, néha emberfelettivé emelve őket, csak a pozitív dolgokról megemlékezve. Nekünk azonban nem szükséges, hogy J. N. Darby ilyen helyre kerüljön a gondolkodásunkban. Inkább tartjuk biblikusnak azt, ha az Ige mérlegére helyezzük a tanítását, gyakorlatát, és megítéljük, hogy mi az, ami megáll. Pál sem hallgatta el, amikor Péter hibát követett el, pedig Pétert ihletett íróként, apostolként tartjuk számon, ami nem mondható el Darbyról, vagy W. Nee-ről. Óvakodnunk kell attól, hogy egyes testvérek tekintélye vetekedjen a Biblia tekintélyével.

Cikkünk ajánlójában jeleztük, hogy a szerző ismeretei elsősorban az angol nyelvterületre vonatkoznak, ennek ellenére úgy gondoljuk, hogy lehetséges nekünk is tanulni belőlük.

Jónak látjuk, ha a magyarországi testvéreknek tudomásuk van a külföldi testvérgyülekezetek életéről. Nemcsak azért, hogy imáinkban gondolni tudjunk rájuk, hanem azért is, mert így felismerhetjük hibáinkat. Pl. amikor azt halljuk valamiről, hogy ez testvérgyülekezeti örökség vagy tanítás, a világ (kb. 120 ország!) testvérgyülekezeteinek zömében úgy gondolkodhatnak ugyanerről, hogy hibás gyakorlat vagy téves tanítás. Nagyon érdekes tanulságokat lehet levonni ezek tanulmányozásakor.

Utalás esett az ökuménére is, amivel a testvérgyülekezetek nem vállalnak közösséget. Elfordulás a vallásokat összekeverő, kompromisszumokkal a Biblia igazságait feladó ökuménétől, nem keverendő össze a többi evangéliumi keresztyén hitét és örök életét megkérdőjelező szűkkeblűséggel. A cikkben bemutatott exkluzivitás olyan szintű a zárt testvéreknél, hogy nem vállalnak úrvacsorai közösséget még a nyitott tesvérgyülekezetek tagjaival sem, vagy pl. egy más evangéliumi gyülekezet tagjával kötött házasság a gyülekezetből való kizárást vonja maga után. Úgy gondoljuk, hogy az ettől való óvás nem jelenti az ökuménére való buzdítást.

Testvérünk által tiszteletlennek és rosszindulatúnak talált utolsó előtti bekezdés – véleményünk szerint – arra vonatkozó figyelmeztetés, hogy a gyülekezeti élet az idő múlásával könnyen válhat olyanná, hogy már csak a minta marad meg, a külsőségek, a szabályok, törvények, emberi tekintély határozza meg a működését, és nincs mögötte valódi tartalom, igazi élet. Az emberi testre (élő szervezetre) az jellemző, hogy megújul, alkalmazkodik a környezetéhez, míg ha ugyanezt bronzból öntik ki, hasonlítani fog ugyan, tartós lesz, de munkát, szolgálatot nem végez, gyümölcsöt nem terem.

Kissé meglepő volt a megjegyzés, miszerint a „haladók” a bibliai alapelveket támadnák, revíziót szeretnének. A cikk fő mondanivalója, üzenete az utolsó bekezdésben van összefoglalva, ami egyértelműen az újszövetségi alapelvek gyakorlására buzdít, az Ige kormányzásával és a Szent Szellem vezetésével. Ha a bibliai alapelveket fölcseréljük a hagyományokkal, gyakorlatokkal, akkor könnyen lehet, hogy alkalmatlanokká válunk arra, hogy az Úr általunk is építse a Gyülekezetét.

Az a vágyunk, hogy a magyarországi testvérgyülekezetek valóban a Biblia kizárólagos tekintélye, a Szent Szellem vezetése alatt növekedhessenek és épülhessenek szellemi házzá.

Testvéri szeretettel:
a szerkesztők

A nevezett cikkel kapcsolatosan több rövidebb visszajelzést is kaptunk, amelyeket ezúton is megköszönünk. Továbbra is várjuk a véleményeket, megjegyzéseket és javaslatokat.

Fred Gordon

IDŐBEOSZTÁS

AZ ENGEDELMES EMBER LÉPTEIT AZ ÚR VEZÉRLI. IDŐNK LEGJOBB SZERVEZŐJE AZ, AKI MAGA TEREMTETTE AZ IDŐT. Ő ANNYIT KÉR CSAK, HOGY MŰKÖDJÜNK VELE EGYÜTT.

Lehetsz akár ács, gyárigazgató, háztartásbeli vagy utcai árus, legalább három személyiségjeggyel kell rendelkezned ahhoz, hogy sikert és elégedettséget találj a napi munkádban és keresztyén szolgálatodban. Ehhez a munkához és szolgálathoz alkalmasságra, helyes hozzáállásra és megfelelő szintű és fajta aktivitásra van szükség. Ezek a tényezők – beleértve továbbiakat is, amelyek még megemlíthetőek – önmagukban is jelentősek, azonban ennek a cikknek a fő témája a helyes aktivitás és időbeosztás.

Isten elegendő időt adott nekünk mindahhoz, amit Ő elvégezve szeretne látni, és annyi aktivitást, amely bővölködő életet nyújthat a Krisztussal való életben: „megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban” (Ef 1,3). Sajnálatosan gyakran nem ez az „áldott élet” az eredmény, mert mi elszalasztjuk az időt és a lehetőségeket, amelyeket az Úr adott nekünk.

Milyen eredmény után vágyunk? Sok embert, akik belesüppednek a mindennapokba (vágy és energia nélkül arra, hogy felkeljenek és elinduljanak) mellékes tevékenységek kötnek le, míg a lényeges dolgok elintézetlenül maradnak. Az üzleti nyelv úgy mondaná: „Tervezd meg a munkádat, és munkáld ki a tervedet.” Az 1Kor 14,40 pedig ezt állítja: „minden illendően és rendben történjék” illetve „a rend szerint”.

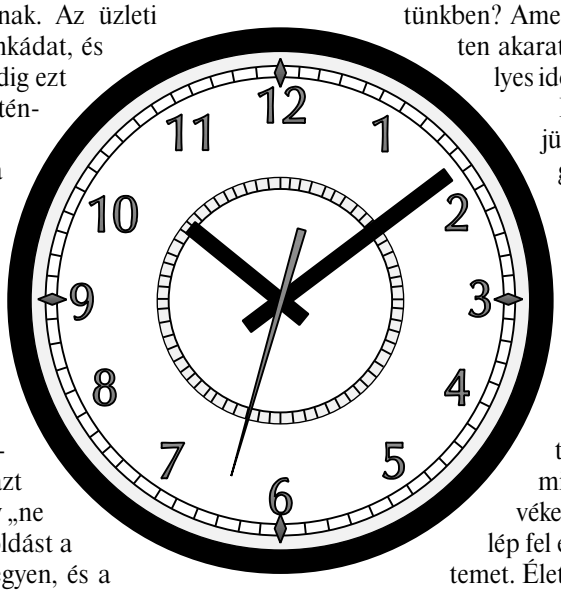

Isten az Igén keresztül ad eligazítást a mindennapi életünkre (akár egyénre vagy közösségre) vonatkozóan. Helyénvaló, ha vannak terveink, céljaink, és jó, ha leülünk és az Ő akaratát figyelembe véve tervezünk, felmérve a költségeket. Aztán természetesen be is kell fejeznünk, végre kell hajtanunk a feladatot, amelyet hitünk szerint az Úr rendelt számunkra. Amikor a Biblia azt mondja, hogy „ne aggódjatok a holnapért” (Mt 6,34), az nem azt jelenti, hogy „ne tervezz”, hanem azt, hogy „ne aggódj”. Az időszervezés nem nyújt megoldást a lusta ember számára, hogy kevesebbet tegyen, és a munkamániás számára sem, hogy még többet dolgozzon. Ez olyan keresztyének számára megfelelő, akik biztosak szeretnének lenni abban, hogy életükben semmiképpen sem kerül előtérbe a sürgős munka a fontossal szemben.

Fontos a megfelelő alapozás: jó anyagokkal építkezzünk. Isten minden szavunkra figyel (Mt 12,36). Életünk minden másodperce „fa, széna, szalma” vagy „arany, ezüst, drágakő” (1Kor 3,11-12). Számot kell majd adnunk a kapott időről és talentumokról (Lk 12,48; Mt 25,14-30). Pál elvégezte a „futását”, amit az Úr bízott rá. Mi is el fogjuk tudni mondani ezt? (Ef 5,15-17)

Miként használjuk fel az időnket? Hogyan hajtjuk végre Isten akaratát egyéni életünkben? (Róm 8,29; Jer 29,11; Ef 5,17; Kol 3,9-10; Fil 4,13)

Ha éjfélkor valaki 1440 $-t adna neked és azt mondaná, hogy csak annyit tarthatsz meg belőle, amit az elkövetkező 24 órában befektetsz, biztos vagyok benne, hogy az összeset igyekeznél bölcsen felhasználni. Nagyon kevés maradna felhasználatlanul. Pedig az elveszett pénz pótolható, de az elvesztegetett idő örökre elvész. Mi mindannyian kapunk 1440 percet minden nap arra, hogy felhasználjuk. Milyen bölcsen használjuk fel? Az idő rendkívül értékes! Alkalmas pénzkeresésre, de a világ összes pénzével sem lehet időt vásárolni.

Járhatunk tanfolyamokra, amelyek arról szólnak, hogyan szervezzünk üzleteket, befektetéseket, pénzt és még időt is. De azt is figyelembe kell vennünk, hogy bár az ilyen jellegű tanfolyamok értékesek, mégiscsak világi dolgokra irányulnak. Az eredmény a hívő számára hiányos lesz, mivel nem az Úr van a középpontban. Hogyan szervezze tehát a hívő az idejét az örökkévalóság szempontjából? Nézzük meg a választ először (mindig Isten akaratát tenni), és azután fedezzük fel, hogyan érkezünk el a megvalósításig.

A helyes időbeosztás vezet ahhoz, hogy mindenkor képesek vagyunk Isten akaratát tenni. Könnyű mondani, de hogyan valósítható meg? Bárminek a megtervezése, szervezése, célok, tervek és szabályok lefektetését követeli meg. Ha olyan tervek, célok kimunkálásán, megfogalmazásán dolgozunk, amelyek Isten akaratának követésére vonatkoznak egyéni életünkben, tisztában kell lennünk Isten elvárásaival, szabályaival, követelményeivel. Mit tart Ő fontosnak az életünkben? Amennyiben tetteink összhangban vannak Isten akaratával, akkor fogjuk élvezni életünket a helyes időbeosztás eredményeképpen.

Keresztyén életünket néha vesztesként éljük, miközben győztesként szeretnénk. Hogyan mérjük fel, hogy nyereségként vagy vereségként értékelhetünk valamit? Pál a börtönben megkötözötten is győztes volt. Pilátus a trónján ideiglenes hatalmával és földi gazdagságával együtt is vesztes volt. Mi különbözteti meg a győzelmet a vereségtől és a bővölködő keresztyén életet az egyik napról a másikra való élettől? Választ erre a kérdésre az által nyerhetünk, ha meghatározzuk, ki vagy mi irányítja az életünket. A személy vagy tevékenység, amely az elsődlegesség igényével lép fel egy adott szituációban, kontrollálja az életemet. Életünk minden egyes területe hozzá van igazítva egy bizonyos „elsődlegességi kerethez, akár elismerjük, akár nem. Egy nem hívő embert világi szabályok uralnak. A keresztyén számára a Biblia a válasz élete minden területére: szellemi, fizikai, értelmi és társadalmi téren egyaránt.

Minden döntést egyenként, szisztematikusan meg kell szűrnünk egy fő kritérium által: „ítéljétek meg tehát, mi kedves az Úrnak” (Ef 5,10), de megközelíthető más úton is ez a kérdés: „Melyik döntésnek vagy cselekedetnek örülne legjobban az Úr?” Ahogy Pál írta: „Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes” (Róm 12,2).

Ha az Írások alapelvei összekapcsolódnak Isten céljaival az életünkben, és mi felhasználjuk a tőle kapott időt, csakis akkor leszünk képesek élvezni a hatékony és gyümölcstermő, biblikus időszervezést. Ennek pedig bőséges jutalma lesz az időt és az örökkévalóságot tekintve. Isten legyen az első az életünkben! Ez azonban nem azt jelenti, hogy az Ő akarata az, hogy családunk üres asztal mellett üljön, míg mi traktátusokat osztogatunk. Istent téve az első helyre,

magában foglalja azt, hogy gondoskodunk azokról az emberekről és dolgokról, amelyekkel Ő megbízott minket. „Nekem az élet Krisztus” (Fil 1,21) azt jelenti, hogy Krisztus benne van a személyes, a családi, a gyülekezeti és a munkahelyi életemben. De sietek megjegyezni, hogy ha minden szabad percet a gyermekeinkkel játszva töltünk, ahelyett, hogy az Úrnak szánt időt az Ő szolgálatára szánnánk, nem jó bizonyság a gyerekek számára, és nem ez Isten akarata sem az Ő gyermekei számára. Isten elég időt hagy arra, hogy minden ránk bízott feladatot elláthassunk. Miután megértjük az Isten által felállított elsődlegességeket és berendezkedünk a „mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg” (1Tesz 5,21) bibliai vers alapján, azután elgondolkodhatunk azon, mi is az Ő célja életünk minden egyes területére vonatkozóan. Nevezzünk meg egy párat: jó kapcsolat Istennel: szellemi, szívesség az emberekkel: társadalmi, bölcsesség: intellektuális, kinézet, alak: testi területek. Ezután az legyen a célunk, hogy megértsük Isten akaratát területenként.

Egy ilyen cikk kapcsán, mint ez, olyan célokra gondolhatunk, mint olvasni az Igét, imádkozni, bizonyságot tenni, továbbá ilyen és ezekhez hasonló értékes célokra – de nem gondolnánk a pénzkeresésre, a számlák kifizetésére vagy tulajdonunk felügyeletére; pedig ezek szintén mind olyan célok, amelyek beleillenek Istennek velünk kapcsolatos terveibe. Minden, amit teszünk és ami egybeesik az Ő „jó, neki tetsző és tökéletes akaratával” (Róm 12,2), fontos neki. Csak összezavarjuk a gondolkodásunkat, ha tevékenységeinket szétválasztjuk „szellemire” vagy „világira”. Nincs szükség erre a megkülönböztetésre.

Hadd hozzak egy példát: vegyük a Bibliaolvasást és a pénzkeresést. Az Igeolvasás nélkülözhetetlen tevékenység, felbecsülhetetlen kincs ahhoz, hogy az Úr akaratát végrehajtva élhessük az életünket. Hogy milyen gyorsan olvassuk végig a Bibliát, nem számít annyira, mint az, hogyan alkalmazzuk a megértetteket mindennapi életünkben. De ha az éjszaka jó részét beteg gyermekünk melletti virrasztással töltjük, aminek eredményeképpen másnap egyetlen fejezetet sem olvastunk, még nem buktunk meg Isten akaratának követésében. Azonban, ha egy órát saját vágyaink kielégítése céljából munkával töltünk, hogy minél több pénzt kereshessünk, ahelyett, hogy Isten Igéjét tanulmányoztuk volna, komolyan el kell gondolkodnunk azon, hogy Isten akaratában vagyunk-e.

A pénzszerzés egy szükséges tevékenység ahhoz, hogy életünk szükségleteit megteremtsük. Nem valami jó bizonyság, ha a csekkeket nem fizetjük be, még akkor sem, ha az utcán prédikálunk. Amennyiben Isten akarata az számunkra, hogy utcákon hirdessük az evangéliumot, tartsuk rendben a pénzügyeinket is, hogy aztán vehessük az időt és kint szolgálhassunk.

Életünkben szükségünk van célokra, előrelátásra és a fő feladatainkra való koncentrálásra. Időnket meg kell szervezni. Ez csökkenti azokat az alkalmakat, amikor a sürgős feladatok megelőzik a fontosakat. Továbbá könnyed tevékenységeknek sem szabad kiütniük a helyükről azokat, amelyeket muszáj elvégezni. Ne készíts az eddigitől eltérő napi beosztást, tedd úgy, ahogy eddig tetted. Kérdezd meg az Urat: „A jelenlegi időbeosztásom összhangban van a Te akaratoddal?”; észben tartva Isten céljait és értékelését, amelyeket életed számos területére helyez az Ő Igéje által. Így céljaid hamarosan hozzáilleszkednek az Ő akaratához, és időd hatékonyan lesz beosztva. Az énekírók emlékeztetnek minket: „Az élet olyan rövid, mint a fáról lehulló levél.” Továbbá: „Légy csendben és várj az Úrra!” Néha túl keményen próbálkozunk saját erőnkből elérni valamit, ahelyett, hogy várnánk az Úrra (Ézs 40,31; Mt 6,33).

Az idő utal a múltra, a jelenre és a jövőre, összekapcsolja ezeket. Hamarosan azonban itt hagyjuk ezt az idő kötötte világot, és megyünk az örökkévalóság végtelen birodalmába. Amikor igazából nincs időnk itt, ott majd lesz örökre! Mit fektetünk be az örökkévalóságba – ezalatt a röpke idő alatt, míg itt élünk a földön? (2Tim 4,7; Fil 4,14)

UPLOOK 1999 január

Laub János

MIBEN BŐVÖLKÖDNEK ISTEN GYERMEKEI?

„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bővölködjenek!” (Jn 10,10)

Az Istenben hívő ember hitének erősítésére szolgál, ha tudja és látja azt, hogy az Úr Jézus ígéretei a tanítványain beteljesednek. A jelzett bibliai versben bővölködő életet ígér Jézus az övéinek. János evangéliuma 7,37-38-ból megtudjuk, hogy csakis az Istent szomjúhozó lelkek nyerhetik el ezt a bővölködő életet, magától az Úr Jézustól. Ilyen lelkek életéből „élő víznek folyamai ömlenek”.

Azokról a dolgokról, amelyekben a hívő ember bővölködik, különösen Pál apostol beszél sokat a leveleiben.

Bővölködő kegyelem ott van, ahol megsokasodott a bűn (Róm 5,20). Milyen jó tudni a bűnben született és bűnben élő embernek, hogy van számára bőséges kegyelem: üdvözítő, gyógyító kegyelem (Tit 2,11). Már ószövetségi népéhez is így szól az Úr: „Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, olyanok lesznek, mint a gyapjú” (Ézs 1,18). A bűnös nőről így nyilatkozik Krisztus: „Néki sok bűne bocsáttatott meg, mert igen szeretett” (Lk 7,47). Péter apostol arról tesz bizonyságot, hogy a szeretet sok vétket elfedez (1Pt 4,8). Itt, ezen a bővölködő, isteni szeretetnek és kegyelemnek a talaján a lelkünk gyönyörűséges és gazdag legelőre talál, úgyhogy nem szűkölködik (Zsolt 23,1-2). Itt elmondhatjuk mi is: „Elég nékem az Ő kegyelme” (2Kor 12,9).

A korintusbeli hívőkről azt írja az apostol (2Kor 8,7), hogy hitben, beszédben, ismeretben, minden buzgóságban, sőt az apostolok iránti szeretetben is bővölködnek, és azt kívánja, hogy a hűséges adakozás jótéteményében is bővölködjenek.

Nagyon szép az, ha bővölködünk a korintusiaknak ezen dicséretes dolgaiban. De még magasztosabb és gyönyörűségesebb dolog - a macedóniai gyülekezetekben levő hívők példájára - a jószívűségben és az ezzel kapcsolatos örömben bővölködni (2Kor 8,2). Az erre elvezérlő utat az 5. versben így jelzi az apostol: „Önmagukat adták először az Úrnak”! Mindenre van erőnk az Úrban! Az Úr szolgálatában önmagunknak ilyen odaszentelése: kedves áldozat Istennek (Róm 12,19).

Szeretetben a tesszalónikai gyülekezet is bővölködött (2Tessz 1,3), de itt nem az apostolok iránt való szeretetről van szó, hanem az atyafiaknak egymás iránti szeretetéről. Hogy milyen fontos az egymás iránti szeretetben bővölködni, azt talán mindnyájan tudjuk. De tudjuk ennek az ellenkező oldalát is! A szeretet olyan adománya a Szent Szellemnek, amelyet minden hívő megkaphat bőségesen, és amellyel mindenki, ha akar, tud szolgálni a másiknak.

Különös kegyelem a hívő ember életében az, hogy - ha Isten akarata szerint jár, benne marad, nevéért és evangéliumáért még szenvedni is kész - akkor a vigasztalásban is bővölködni fog, és pedig minden megpróbáltatások közepette is (2Kor 1,4-5)!

Van még reménységben való bővölködés (Róm 15,13) és bőséges hálaadás is (2Kor 9,12)! Mindkettőt elvárja Pál apostol Isten gyermekeitől. Mindkettő igen kedves Isten előtt, és dicsőíti Őt!

Vizsgáljuk meg magunkat, hogy lássuk: miben bővölködünk vagy szűkölködünk! Mindnyájan pedig járuljunk Istenhez hit által, aki hatalmas arra, hogy reánk árassza minden kegyelmét, hogy mindenben, mindenkor teljes elégségünk lévén, mindenkor bővölködhessünk a jótéteményekben elkövetésében is. (2Kor 3,8)

Hírek

Október

Az október 24-ével kezdődő, hétvégét is magába foglaló napokban két konferencia is zajlott.

Pénteken és szombaton (24-25) a budapesti, Ó utcai gyülekezet rendezésében az idén is ifjúsági csendesnapok voltak, amelyen a téma Pál Tituszhoz írt levelének 2. fejezete volt.

Hasonlóképpen, de péntektől vasárnapig (24-26) a debreceni gyülekezetben jöttek össze a testvérek az ország különböző részeiből, korosztálytól függetlenül.

Evangelizáció volt Ózdon október 4-én és 11-én, két egymást követő szombaton. Imádkozzunk, hogy az Úr adjon növekedést, és Igéje elhasson a jelenlévők szívéig.

Szintén október 4-én VISZ Baráti találkozót tartottak Miskolcon, a nemrég átadott Nyilas Misi Házban. Ez a Református Egyház ifjúsági és missziós létesítménye. A találkozón Kovács Barna hirdette az igét Erdélyből, áldott együttlét volt, sok részvevővel.

Újszövetségi barangolás volt Miskolcon, a Keresztyén Testvérgyülekezetben, a Horváth Lajos utcában, október 11-én.

A Hárfa Evangéliumi Kiadó Alapítvány kuratóriuma köszönetet mond mindazoknak, akik a 2002. évi jövedelemadójuk 1%-át az alapítvány támogatására felajánlották. Az összeget az alapító okiratban meghatározott céloknak megfelelően használjuk fel. Adószámunk: 19134886-1-10

Következő szám

Ne feledkezzünk meg! (B. Gunning)
Hátrahagyva mindent...
Gyakorlati papság (B. Gunning)

Isten oroszlánjai – vagy roncsok

Aki az Üdvözítővel tart, aki az Úr Jézus tanítványa, annak élénk érdeklődést kell tanúsítania iránta és az Ő ügye iránt. Te még gyerekcipőben jársz, ha számodra az üdvösséged minden. Messzebbre kell látnod, és nem csupán magadra gondolnod. Ha megmenekültél, neked is van feladatod, és elsősorban azt kell elvégezned. Csak akkor lehetsz boldog, ha hasznossá teszed magad az Üdvözítő számára. Ha nem érdekel az Úr megbízása, és ha nem akarod kivenni belőle a részed, tulajdonképpen mit akarsz csinálni a mennyben? Ott mindenki szolgáló, és nem dőzsölő. Manapság a keresztyén közösségekben és gyülekezetekben az ördög főként a fiatalokat mellékes vagy másodrangú dolgokkal próbálja úgy elfoglalni, hogy ne hallják meg a hívást: „Jöjj át, légy segítségünkre!" Az ellenségnek sok olyan hálója van, amelyekkel főként az újonnan megtérteket és a fiatalokat tudja befogni, és eltéríteni őket tulajdonképpeni feladatuktól, hogy adják tovább az evangéliumot. Ó, milyen sokan lettek szánalmas roncsok azok közül, akikkel kapcsolatban jogosan reménykedtünk, hogy az Üdvözítő számára hasznosak lehetnek! Milyen nagy nyomorúság ez! Elkényeztetett nemzedékünk csakis önmagát keresi, és igen ritkán szánja rá magát, hogy lemondjon valamiről az Úr Jézus kedvéért. Isten áldotta tehetségek, bátor fiatal emberek, akik egykor jól futottak, és akik által százakat lehetett volna megnyerni az Úr számára, fennakadtak az ördög hálójában, és teljesen alkalmatlanná váltak Krisztus szolgálatára. Még jobban imádságos szívben kellene hordoznunk az Úr ügyét. Szükségünk van Isten gyermekeinek imádkozó közösségére, akik nem önmagukat keresik, hanem az Úr érdekében élnek. Csak az ilyenek közül kerülhetnek ki azok a férfiak, akik képesek világítani és tanúbizonyságot tenni a világ sötétségében. Krisztus érzülete és felülről való erő nélküli misszionáriusok nem érnek semmit, ahogyan azok az igehirdetők sincsenek hasznára a keresztyéneknek, akik nincsenek megszentelve a Szent Szellem által. A munkás szívét teljesen be kell töltenie a Krisztus szeretetének, máskülönben munkálkodása értéktelen.

Részlet a Nem kímélték életüket c. könyvből – Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió

Ifjúsági konferencia

Ismét megrendezésre kerül Miskolcon az őszi ifjúsági konferencia, melynek célja a gyülekezetek fiataljainak épülése.

A téma: **A név ereje** („Én vagyok az Úr, ez a nevem" – Ézs 42,8 – „Az Úrnak a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd!" – 2Móz 20,7 – „...neveden szólítottalak, enyém vagy!" – Ézs 43,1)

Ideje: 2003. november 21. 18:00-tól november 23. 13:00.

Helye: Miskolci Keresztyén Testvérgyülekezet, 3550 Miskolc, Horváth Lajos u. 5.

Elszállásolás családoknál, nagy létszám esetén a gyülekezeti házban is.

A jelentkezéseket november 16-ig írásos formában lehet leadni (mazsi@chello.hu, (46)-505-373, Kele Zsuzsa – 3530 Miskolc, Corvin u. 2.).

További, részletes információk ifj. Kiss Zoltán testvértől kaphatók a (30)-319-5265 vagy a (46)-507-969-es telefonszámon.

A konferencia jó alkalmat nyújt egymás közösségeinek megismerésére, ezért a szombat esti program fontos részét képezné egy-egy gyülekezet ifjúságának bemutatkozása, akár énekszolgálattal, jelenettel, képes bemutatkozással stb.

Isten áldását kívánva, szeretettel:

JHVH

(JHVH)

Madarász Lajos és Nagy Ágoston

Élő Gyülekezetek

Kéthavonta (feb., ápr., júni., aug., okt., dec.) megjelenő evangéliumi gyülekezeti folyóirat.
Kiadja a Hárfa Evangéliumi Kiadó Alapítvány (3300 Eger, Egészségház u. 23.).
Szerkesztők: Maszárovics Zoltán (masza@axelero.hu), Lemperger Róbert (lemperg.r@axelero.hu)
A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és lehetőség szerint mindenkinek megküldjük költségmentesen, aki azt kéri. Adományok a kiadó bankszámlájára fizethetők be: Budapest Bank Rt. 10103513-06216129-00000005 Közlemény: „adomány - Élő Gyülekezetek"; vagy csekken, melyet kérésre küldünk. A példányszámot az igényeknek megfelelően alakítjuk ki, amely ebben a hónapban: 1300 pld. Amennyiben lehetséges, a megrendeléseket a postaköltség miatt összesítve kérjük, vagy nagyobb gyülekezetekben a terjesztőkön keresztül.